

Hamas Otoritesi, Karışı Karışına, Adımı Adımına Fetih Otoritesinin Yolunu Takip Ediyor

Fetih Hareketi, geçen asrın ortasında kurulduğu zaman, Filistin'i nehir denize kadar kurtarmak için direnişini benimseyeceğini ilan etmişti. Sonra öyle bir noktaya vardı ki nehri de denizi de bu ikisinin arasındakileri de heba etti! Nitekim Fetih Otoritesi, Filistin'in genelini genelinde Yahudi varlığını tanıdı, Amerikan gözetiminde Filistin'den geriye kalan yerlerde bir devlet için onunla müzakereye girmeye başladı ve Otorite'nin Başkanı her ne zaman başı sıkışsa Washington'un yolunu tuttu... Buna rağmen Fetih Otoritesi, müzakereler üzerinden uzun seneler geçmesinden bugüne kadar hiçbir şey elde edemedi. Bilakis o, işgalin gölgesinde onun izniyle gidip geldi. Hatta başkanı, Yahudi varlığının izni olmaksızın yolculuğa dahi çıkmadı!

Ardından Fetih'in kurulmasından yaklaşık yirmi sene sonra Hamas kuruldu. Sonra Fetih'in daha önce izlediği mesafeyi kat ederek Filistin'i nehir denize kadar kurtarmak için direnişini benimseyeceğini ilan etti. Böylece "Yahudi Devleti'ni" tanımasından, sadece 1967 sınırları içerisinde bir devlet istemesinden, Amerika'nın kucağına atılmasından ve Yahudi varlığıyla müzakereye girmesinden dolayı Fetih Hareketi'ni eleştirmeye başladı... Daha sonra Hamas Otoritesi de öyle bir noktaya vardı ki Filistin'in genelini genelindeki bir "Yahudi Devleti'nin" yanında 1967 sınırları içerisinde bir devlet istedi! Ve o da bu işin gerçekleşmesi üzerinde müzakere için Amerika'ya el uzattı!

İşgalin gölgesinde seçime girip işgalin gölgesinde yönetimi teslim almasından ve Mekke Anlaşması'ndan bu yana Hamas Otoritesi'nin fiili meşruiyetinin vakıası, bir "Yahudi Devleti'nin" yanında 1967 sınırları içerisinde bir devleti dile getiriyor olmasına rağmen o, iki devletin varlığını ikrar eden devletlerarası ve Arap alemi kararları karşısında kelimelerle oynayarak devletlerarası kararları tanıyorum demek yerine devletlerarası kararlara saygı duyduğunu söylemektedir. Aklı selim olan herkes bilmektedir ki bir karara saygı duyan kimse, eninde sonunda onu tanıyacaktır!

Ancak Hamas, bugün 25.06.2009'da Şam'da düzenlediği büyük bir konuşmada Halit Meşal, açıkça 1967 sınırları içerisinde bir devlet istediğini ve bu maksatla müzakereye girmek için Amerika'ya el uzattığını dile getirdi!

Ne rastlantıdır ki "Fetih", Batı Şeria ile Gazze'de bir devlete muvafakat ettiğini ve Filistin'in nehir denize kadar kurtarılmasının bir miras olarak mazide kaldığını kurulmasının üzerinden yaklaşık yirmi sene geçmesinden sonra, yani 1988 Ekim ayında Cezayir'de düzenlendiği konferansta ilan etmiştir. Aynı şekilde Hamas da 1967 sınırları içerisinde bir devlete muvafakat ettiğini ve müzakere için Amerika'ya el uzattığını 1987'de yola çıkmasının üzerinden yaklaşık yirmi sene sonra ilan etmiştir! Sanki o, karışı karışına, adımı adımına Fetih'in yolunu takip etmektedir!

Ey Müslümanlar!

Batılı devletlerin, özellikle de Amerika ile İngiltere'nin birçok örgütün oluşumunda bulunmamış olmadıklarını açıklamak amacıyla bu örgütlerin oluşumunun vakıasına girmek istemiyoruz. Buna girmek istemiyoruz; çünkü mevcut vakıa, söze gerek bırakmamaktadır. Ancak Allah'ın izniyle bizler deriz ki: Fetih'in; birisi Filistin'in genelini genelinde Yahudi varlığına, diğeri bazı şartlar ve kayıtlarla Filistin'in küçük bir yerinde Filistinlilere ait olmak üzere Filistin'de iki devleti tanımasından duyduğumuz üzüntümüze oranla Hamas'ın bu vakıaya düşmesinden duyduğumuz üzüntümüz daha büyüktür. Çünkü "Fetih", Filistin'de iki devletin olmasına İslâm adıyla değil de pragmatik vatancı bakış açısıyla muvafakat etmiştir. Zira Fetih, hiçbir zaman İslâmî bir hareket olduğunu iddia etmemiştir. Ancak Hamas, herkesin gözündeki İslâmî bir harekettir. Bu işin tehlikesi ise, herkesin 1967 yılında işgal ettiği yerden çekilmesi halinde 1948 yılında Filistin'de gasp ettiği yerler üzerinde Yahudi varlığının tanınmasına İslâm'ın cevaz verdiğini zannetmesidir ki facia işte buradadır! Bundan dolayı daima Hamas'ı bu bataklığa düşmekten uzaklaştırmaya hırs gösterdik. Dolayısıyla hem işgalin gölgesinde seçimlere girmemeleri, hem de işgalin gölgesinde otoriteye dâhil olmamaları nasihatinde bulunduk... Ne var ki onlar, bu nasihate hiçbir değer vermediler. Aksine bunu dürüst olmayan çarpıtılmış bir yorumla yorumladılar!

Ey Müslümanlar!

“İslâmî” bir hareketin Filistin’de iki devleti tanınması hususundaki üzüntümüz büyük olmasına rağmen bunun bir nebze hayır olduğunu düşünüyoruz. Zira vakıanın hakikatının ortaya çıkması, aldatıcı bir serap olarak kalmasından daha hayırlıdır. Zira gündüz güneş tam tepedeyken bir şeyin görünmesi, gecenin karanlığında görünmesinden daha hayırlıdır. Zira görüş netliği olmamasından dolayı varlığı bu şekilde kaybolur! Tüm bunlara rağmen Allah’ın izniyle üzüntüyü ümide çevirecek Filistin’in erleri vardır. Zira Fetih ve Hamas’ın Filistin’de iki devleti kabul etmesi, Yahudi varlığını İslâm’da meşruu bir hale getirmeyecektir. Çünkü Fetih ile Hamas, ne İslâm’ın ne de Müslümanların kendisidir. Bilakis onlar, yoldan sapmış kafilenin küçük bir parçasıdır. Filistin ise İslâmî Ümmet’in mülkü olan mübarek İslâmî bir arzdır ki o, Allahu Subhânehu’nun el-Aksâ’yı azim bir hadise olan el-İsrâ ve’l Mirâç hadisesiyle Beyt-il Haram’a bağlamasından bu yana Ümmetin aklına ve kalbine yer etmiştir.

“Bir

gece, kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-il Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-il 'Aksâ'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir. Muhakkak ki O, Semî'dir ve Basîr'dir” [el-İsrâ' 1]

Filistin’in çözümü, ne iki devletli çözüm hakkında müzakere için Amerika’ya uzanan bir elle, ne de 1967’de işgal edilmiş yerlerin hepsinden fiilen çekilmiş olsa dahi Yahudi varlığıyla yapılacak müzakerelerle mümkündür. Zira gerek 1948 yılında işgal edilmiş Filistin’in herhangi bir karışı, gerekse 1967’de işgal edilmiş Filistin’in herhangi bir karışı, İslâm nazarında aynıdır. Çünkü bu mübarek arz, İslâmî Hilâfet asırları boyunca İslâmî ordunun şehitlerinin kanlarıyla kazanılmıştır. Hatta Filistin’in hiçbir karışı yoktur ki oraya bir şehit kanı düşmemiş veya bir mücahidin atının tozu bulaşmamış olsun.

Muhakkak ki Filistin, el-İsrâ hadisesinden bu yana Müslümanların boyunlarında bir emanettir. Zira Müslümanlar, onu Ömer [Radıyallahu Anh] döneminde fethetmişler ve o tarihten bu yana İslâm’ın Filistin üzerindeki otoritesini tekit eden ve Mübarek Kudüs’te özellikle Yahudilerin oturamayacağına hükmeden Ömer Ahitnamesi gerçekleşmiştir... Keza bu emanet, tarih boyunca da devam etmiştir. Zira her ne zaman bir düşman, Filistin’e cüret ederek onu işgal edip kirletse, Hilâfetin gölgesindeki büyük bir komutan onu bu düşmanın pisliğinden kurtarmıştır. Tıpkı Salahaddîn’in onu haçlılardan temizlediği gibi... Tıpkı Kutuz ve Baybars’ın onu Tatarlılardan temizlediği gibi... Tıpkı Hilâfetin son günlerinde Halife AbdulHamid’in, Hertzl’in çetelerinin oraya yerleşmesine mani olarak onu koruduğu gibi. Ah bir Hilâfet olsaydı, olması gereken işte bu olurdu da Filistin’i gaspeden Yahudi varlığını, ona şeytanın vesveselerini dahi unutturacak darbelerle yok ederdi de Filistin’i bir bütün olarak İslâm diyarına döndürürdü.

Muhakkak ki Filistin, hala Müslümanların boynunda bir emanettir ve hiçbir bağımsız Müslüman bu emanete hıyanet etme hakkına sahip değildir. Zira el-Kavî ve el-Azîz olan Allah, şöyle buyurmuştur:

“Ey îmân edenler! Allah’a ve Rasulü’ne hıyânet etmeyin! (Sonra) bile kendi emânetlerinize hıyânet etmiş olursunuz.” [el-Enfâl 27]

Hizb-ut Tahrir

H. 04 Receb 1430
M. 26 Haziran 2009